

Luonnonsuojelulain 83 §:n mukainen päätös koskien rauhoitettujen lintulajien yksilöiden häirintää ja tappamista

Hakija

Maatalousyhtymä Santiila / Veli-Pekka Silvennoinen

Asia

Lupahakemus valkoposkihanhien, kurkien ja laulujoutsenten pelloilta karkottamiseen viljelyvahinkojen estämiseksi Kiteellä, Pohjois-Karjalassa.

Hakemus

Lupaa haetaan valkoposkihanhien, kurkien ja laulujoutsenten karkottamiseen viljelmiltä. Karkottamismenetelmänä käytettäisiin myös valkoposkihanhien kuoliaaksi ampumista. Lupaa haetaan seuraavan tilan alueelle:

Maatalousyhtymä Santiila 260000214.

Alueet, joille lupaa valkoposkihanhien karkottamiseen haetaan, sijoittuvat valkoposkihanhien arktisen muuton reitille. Hakemusalueen pellot sijoittuvat Kiteelle. Hakemuksen kattama peltoala on 30 hehtaaria. Lupaa haetaan vuosille 2024-2027 ajalle 1.5.-30.10. Hakemusalueella levähtää valkoposkihanhia suurina parvina lintujen muuttokauden aikana jopa useiden viikkojen ajan. Lupaa haetaan 500 valkoposkihanhelle vuodessa. Kurkien ja laulujoutsenten osalta lupaa haetaan ajalle 1.5.-30.10.

Hakemuksen perustelut ja muun tyydyttävän ratkaisun puuttuminen

Lupaa valkoposkihanhien karkottamiseen haetaan viljelmille aiheutuvien vakavien vahinkojen estämiseksi sekä kasviston ja eläimistön suojelemiseksi. Levähtävät valkoposkihanhet ruokailevat hakemuksen kohteena olevilla pelloilla aiheuttaen satovahinkoja.

Valkoposkihanhien aiheuttamat satovahingot aiheuttavat viljelijöille merkittäviä taloudellisia vahinkoja. Valkoposkihanhet aiheuttavat uudelleenkylvö-, maanmuokkaus-, ja rehunostotarpeita. Erityisesti vahingot kohdistuvat nurmiin ja oraisiin.

Valkoposkihanhia on tähän mennessä karkotettu pelloilta valkoposkihanhia vahingoittamattomilla karkotuskeinoilla ja tilalla on aikaisemmillä poikkeusluvilla tehty myös valkoposkihanhien kuoliaaksi ampumista syysmuuttokaudella.

Lausunnot

Asian käsittelyn tueksi pyydettiin lausunto Luonnonvarakeskukselta (Luke). Lausuntopyyntöä kysyttiin erityisesti karkotusmenetelmien vaikuttavuudesta ja tehokkuudesta sekä karkotustoimien vaikutuksista alueella levähtävään ja pesivään linnustoon. Luonnonvarakeskus on aiemmin antanut lausunnot 3.3.2023 (469/00 04 05/2023), 30.8.2022 (2234/00 04 05/2022), 14.3.2022 (555/00 04 05/2022) ja 23.2.2021 (308/00 04 05/2021).

Luonnonvarakeskuksen lausunto 1.3.2024 (429/00 04 05/2024)

Luonnonvarakeskus esittää arvionsa Hanhipeltohankkeen uusimpien tulosten, kokemusten ja arvioiden pohjalta.

Eri karkotusmenetelmien vaikuttavuus

Aiemmissa lausunnoissa Luke on jo todennut, että passiiviset estomenetelmät eivät ole tehokkaita, ainakaan laajassa mittakaavassa käytettynä. Hanhipeltohankkeessa saatujen tulosten ja kokemusten mukaan aktiivinen karkottaminen eri menetelmien yhdistelmällä (lähestyminen, käsilaser, paukkupatruuna) on tehokasta, ja vähentää hanhien laidunnusta nurmipelloilla, mutta se vaatii organisoitua, päätoimista ja jatkuvaa karkottamista ja hanhien valvontaa suhteellisen rajatulla alueella auringonnoususta auringonlaskuun.

Luke tutki syksyllä 2021 ja 2022 kuoliaaksi ampumalla, paukkupatruunalla ja äänettömästi (käsilaser ja lähestymällä karkottaminen) suoritetun karkottamisen tehokkuutta kenttäkokein. Kussakin käsittelyssä oli 5–7 kpl noin 4–10 ha kokoisia peltoalueita. Hanhipeltohankkeen rekrytoimat karkottajat ja Luken työntekijät valvoivat alueita aamuhämäristä iltamyöhään, ja hanhet karkotettiin aina tavattaessa.

Syksyllä 2021 ammuttiin 31 ja syksyllä 2022 76 hanhea kuolettavan karkotuksen käsittelyissä. Vuoden 2022 aineistosta poistettiin 16 tapausta, koska niissä ei ollut riittävän tarkkaa sijaintitietoa. Käsittelyjen vaikutuksia analysoitiin mittaamalla hanhien käyttäytymisvastetta karkotukseen, laidunnusvaikutusta nurmeen ja syksyn kumulatiivista hanhimäärää tutkimusalueilla. Kumulatiivinen hanhien lukumäärä arvioitiin laskemalla hanhien ulosteiden lukumäärä vakioidulla alalla (1 m²). Laidunnusvaikutusta mitattiin estämällä hanhien laidunnus 1 m² alalla kanaverkolla, ja mittaamalla nurmen pituus aidatulta alueelta ja sen ulkopuolelta ennen ja jälkeen hanhien saapumisen. Käyttäytymisvaste (poistuvatko peltoaukealta vai eivät) analysoitiin tapauskohtaisesti siten, että tapahtumat, joissa hanhet karkotettiin kuoliaaksi ampumalla (ja osumalla) verrattiin paukkupatruunalla ja äänettömästi tehtyyn karkotukseen. Kuoliaaksi ampumisen tutkimusalueilla oli siis myös äänettömästi tehtyjä karkotuksia, jos hanhet pakenivat jo ennen ampumatilannetta.

Kuoliaaksi ampumisen käsittelyssä oli suhteellisen vähän havaintoja (=hanhia), mikä vaikeuttaa tilastollista analyysia ja luotettavien johtopäätösten tekoa. Havaintojen vähyys johtuu osittain siitä, että hanhet pakenivat usein ennen kuin karkottaja pääsi sopivalle ampumisetäisyydelle. Aineisto on kuitenkin analysoitu koneoppimismenetelmällä, joka pystyy jossain määrin paikkaamaan pienen otoskoon tuomaa epävarmuutta. Tuloksiin on kuitenkin syytä suhtautua pienellä varauksella.

Paukkupatruunalla ja kuoliaaksi ampumalla tehdyn karkottamisen vaikutus siihen, että karkotettu hanhiparvi poistuu peltoaukealta eivät poikkea toisistaan. Kuolettavan ammunnan käsittelyssä on kuitenkin joukko poikkeavia havaintoja positiivisen vaikutuksen puolella, mikä viittaa siihen, että joissakin tilanteissa tai paikoissa sillä on halutumpi vaikutus kuin paukkupatruunalla. Aineiston pienuuden takia on vaikea määrittellä tarkasti tekijöitä, jolloin kuoliaaksi ampumisella on karkotusta tehostava vaikutus.

Karkotusvaikutuksen vertaaminen eri tekijöiden välillä on vaikeaa, sillä karkotusvaikutuksen estimaatti (Shapley-kerroin y-akselilla) ei ole lineaarinen luku. Jotakin karkotusvaikutuksen vaikuttavuudesta voi kuitenkin kertoa se, että kuolettavan ammunnan käsittelyn poikkeavien havaintojen rypäs asettuu samalle tasolle kuin häirintäkertojen lukumäärän ylätaso. Luken GPS-hanhitutkimuksessa häirintäkertojen lukumäärän havaittiin kasvattavan todennäköisyyttä, että hanhiyksilö todella poistuu alueelta (Heim ym. 2022; <https://doi.org/10.1111/1365-2664.14297>).

Käsittelyjen välillä ei ollut merkitseviä eroja tutkimusalueilla olleiden hanhien kumulatiiviseen lukumäärään, jota mitattiin hanhien ulosteiden lukumäärällä. Kuolettavasti ampumalla ja paukkupatruunalla tehdyn karkottamisen alueilla vieraili keskimäärin noin 7,5 ja 4,6 kertaa vähemmän hanhia kuin hanhipelloilla, mutta vaihtelu oli erittäin suurta. Käsittelyiden välillä ei myöskään ollut merkitseviä eroja laidunnuspaineessa, ja vaihtelu oli suurta.

Äänekäs karkottaminen (kuolettava ampuminen tai paukkupatruuna) näyttäisi olevan tehokkaampaa kuin äänettömästi tehty karkottaminen. Hanhien karkottaminen kuolettavasti ampumalla ja paukkupatruunalla eivät Luken tulosten mukaan merkittävästi eroa toisistaan mitattuna käyttäytymisvasteella, hanhien lukumäärällä ja laidunnuspaineena. Joissakin tilanteissa tai paikoissa kuoliaaksi ampumalla karkottamisella oli kuitenkin suurempi vaikutus siihen, että hanhiparvi selkeästi poistui peltoaukealta verrattuna paukkupatruunalla tehtyyn karkotukseen. Aineiston suhteellisen pieni koko rajoittaa tarkemman syyn analysointia. Tätä tulosta tukee myös aikaisempi analyysi Varsinais-Suomen ELY-keskuksen keräämästä raportointiaineistosta syksyn 2020 poikkeusluvilla suoritettujen ampumisten tuloksista. Tulosten mukaan systemaattinen karkottaminen ja ampumiskertojen lukumäärä alueella lisäsi todennäköisyyttä sille, että hanhet poistuivat peltoaukealta. Ampumisen ja karkottamisen teho pieneni alueella olleiden hanhimäärien kasvaessa tuhansiin yksilöihin. Lisäksi useat toisistaan riippumattomat havainnot viittaavat siihen, että kuolettavasti ampuminen lisää hanhien varovaisuutta ja pakoetäisyyttä. Pakoreaktion saattaa laukaista jo karkottajan käyttämä auto. Hanhet siis saattavat oppia yhdistämään kokemuksen vaarasta (lajitoverin kuolema) paikkaan, karkottajan autoon tai vaatteiden poikkeavaan väriytykseen (huomiovärilliset vaatteet), joka sitten vaikuttaa niiden käyttäytymiseen. Tällainen oppiminen on yleistä eläimillä.

Kuolettavasti ampumalla ja paukkupatruunalla tehdyn karkotuksen kustannustehokkuutta on vaikea vertailla, ja Luken aineistolla ei päästä tähän kunnolla käsiksi. Kuolettavasti ampumalla karkottamisen kustannuksia lisää todennäköisesti ainakin lisääntynyt ajankäyttö, koska ampumaturvallisuus täytyy ottaa huomioon jokaisessa ampumistilanteessa.

Karkotustoimenpiteiden vaikutukset muuhun linnustoon

Luke tutki keväällä 2022 äänettömän- (lähestyminen, käsilaser) ja paukkupatruunakarkotuksen vaikutuksia pesimälinnustoon ja lepäileviin lintuihin. Pesimälinnuista tutkittiin kuovin ja töyhtöhyypän pesimämenestystä. Tutkimusalueilta löydettiin 186 töyhtöhyypän ja 26 kuovin pesää, joista 148 pesää seurattiin pesän alle sijoitetuilla lämpötila-antureilla.

Lepäilevistä linnuista pelloilla yleisimmät olivat kapustarinta, suokukko, joutsen, metsähanhi, valko- ja punajalkaviklo, ja tulvaniityillä sinisorsa ja tavi. Lisäksi haulikon paukkupatruunoilla ammuttiin kolmen järven rantapelloilla, ja seurattiin järvellä olevien sorsien ja muiden lintujen reaktioita.

Alustavien tulosten mukaan kuovin ja töyhtöhyypän keskimääräinen pesimämenestys ei eronnut eri karkotuskäsittelyjen välillä. Töyhtöhyypän pesinnöistä tuhoutui noin 30 % ja kuovin pesinnöistä 67 %. Tuhoutumisen syy selvisi yhteensä 62 pesän osalta, ja näistä 22 % johtui maataloustöistä, ja 59 % petojen predaatiosta. Alustavan arvion mukaan 70 % petopredaatiosta tapahtui öisin, mikä viittaa nisäkäspetoihin. Koska karkotustoimenpiteitä ei tehty öisin, viittaa tulos siihen, että suurin osa predaatiotuhousta oli karkotuksesta riippumatonta. Karkotustoimenpiteet eivät siis vaikuta pesimälinnustosta ainakaan töyhtöhyppien ja kuovien pesimämenestykseen.

Karkotuksen vaikutuksia tutkittiin lineaarisella sekamallilla, jossa selittävinä tekijöinä olivat kunkin pesän alueella olleiden valkoposkihanhien määrä sekä alueella tapahtuneiden hanhikarkotusten tyyppin ja lukumäärän yhdysvaikutus keskimääräisen hanhimäärän kanssa sekä lintulaji (töyhtöhyppä/kuovi). Karkotusten intensiteetti riippuu hanhimäärästä, minkä vuoksi yhdysvaikutuksen tutkiminen on oleellista.

Luken tulosten perusteella laiduntavien valkoposkihanhien määrällä oli negatiivinen vaikutus sekä pesinnän onnistumiseen (vähintään yksi kuoriutunut poikanen) että kuoriutuneiden poikasten määrään. Karkottamistoimilla ei analyysin perusteella ole negatiivista vaikutusta pesintöjen onnistumiseen tai kuoriutuneiden poikasten lukumäärään, vaan päinvastoin: jos alueella oli paljon hanhia ja niitä karkotettiin joko äänettömästi tai paukkupatruunalla, oli peltokahlaajien pesintöjen onnistuminen todennäköisempää ja kuoriutuneita poikasia enemmän. Tuloksista voi päätellä, että

Valkoposkihanhet saattavat aiheuttaa tallomisellaan tai suojakasvillisuuden laiduntamisella suoria pesätuhoja, ja toisaalta myös houkutella alueelle petoja. Nisäkäspedot saattavat vältellä alueita, joilla on runsaasti ihmisen toimintaa.

Luke selvitti vesilintujen (sorsat ja kahlaajat) lintujen vastetta kovaääniseen karkotukseen (haulikon paukkupatruuna) 10.5.–23.5.2022 tutkimusalueen pelloilla sekä vesistöillä. Yhteensä saatiin noin 80 havaintoa noin 10 lajista, kuten kapustarinnasta, suokukosta, lirosta, valkoviklosta, tavista, lapasorsasta, sinisorsasta ja harmaista hanhista. Aineistoa ei ole vielä perinpohjaisesti analysoitu, mutta havaintojen mukaan lintujen vaste riippuu ainakin lajista ja etäisyydestä. Linnut yleensä nousivat ilmaan tai pakenivat, jos etäisyyttä oli vähemmän kuin 200 m. Jos etäisyyttä oli enemmän (300–400 m), niin reaktiota ei yleensä havaittu. Reaktion tyyppi oli kuitenkin hyvin lajikohtainen. Kahlaajat nousivat lentoon, mutta palasivat lähtöpaikkaan tai ainakin samalle lohkolle noin 2–4 minuutin kuluttua. Joutsenilla oli yleensä heikko reaktio, vaikka häiriö tapahtui joskus hyvinkin lähellä (50 m).

Järvillä olleiden sorsien reaktioista laukausääneen saatiin melko vähän havaintoja (noin 10 toistoa). Havaintojen mukaan vaste oli samankaltainen kuin pellolla lepäilevillä linnuilla. Yksittäiset sorsat tai parvet pakenivat, mutta useimmiten laskeutuivat kauemmaksi lyhyen lennon jälkeen. Osa rantojen tuntumassa viihtyvistä sorsalinnuista ui tai lensi pakoon järven selälle, mutta palasi myöhemmin uimalla rantaan. Näillä sorsilla oli todennäköisesti pesä rannassa, ja ne palasivat hautomaan munia.

Sorsien kohdalla täytyy ottaa huomioon, että suuri osa havaitsemistamme sorsista oli todennäköisesti paikallisia yksilöitä (pesiviä, pesimättömiä tai uroksia), koska häiriökokeilu tehtiin 10.5. jälkeen. Näitä tuloksia ei siis voi suoraan verrata sorsien muuttoaikaiseen käyttäytymiseen. Havaitut kahlaajat olivat todennäköisesti pääsääntöisesti muuttomatalla olevia lepäilijöitä.

Lausunnon tiivistelmä

Yhteenvedona Luke toteaa, että tehokkuudeltaan kuolettavasti ampumalla ja paukkupatruunalla suoritettu karkotus ovat yhtä tehokkaita mitattuna hanhien käyttäytymisellä, tutkimusalueiden kumulatiivisella hanhien lukumäärällä, ja laidunnusvaikutuksella. Joissakin tilanteissa tai paikoissa kuolettavalla ampumisella on jonkin verran tehokkaampi vaikutus. Testatut karkotustoimenpiteet (paukkupatruuna, käsilaser ja kävely) eivät vaikuta pesimälinnustosta ainakaan töyhtöhyypän pesimämenestykseen, vaan näyttää jopa parantavan sitä. Jos alueella oli paljon hanhia, ja niitä karkotettiin joko äänettömästi tai paukkupatruunalla, oli peltokahlaajien pesintöjen onnistuminen todennäköisempää ja kuoriutuneita poikasia enemmän. Karkotus voi siis vähentää runsaan valkoposkihanhimäärän negatiivisia vaikutuksia peltokahlaajien pesintään.

Kuuleminen

Hakijan vastine luonnonvarakeskuksen lausunnosta.

Hakijalle on varattu tilaisuus antaa vastine Luonnonvarakeskuksen lausunnosta.

Hakija ei ole toimittanut vastinetta Luken lausuntoon vastinepyynnössä asetettuun määräaikaan mennessä.

Määräykset, joita hakemus koskee

Valkoposkihanhi, kurki ja laulujoutsen ovat luonnonsuojelulain (9/2023) 69 §:n nojalla rauhoitettuja. Luonnonsuojelulain 70 §:n mukaan rauhoitetun eläinlajin tahallinen tappaminen ja vahingoittaminen on kielletty. Luonnonsuojelulain 70 § kieltää rauhoitettujen eläinlajien tahallisen häirinnän, erityisesti eläinten lisääntymisaikana, tärkeillä muutonaikaisilla levähdysalueilla tai muuten lajien elämänsykliä kannalta tärkeillä alueilla.

Luonnonsuojelulain 83 §:n mukaan ELY-keskus voi myöntää luvan poiketa kielloista, jollei muuta tyydyttävää ratkaisua ole, mm. viljelmille aiheutuvan vakavan vahingon estämiseksi sekä kasviston ja eläimistön suojelemiseksi. Poikkeus ei saa vaarantaa lajin suotuisaa suojelutasoa tai sen saavuttamista.

Varsinais-Suomen ELY-keskuksen päätös ja lupaehdot

Varsinais-Suomen ELY-keskus myöntää hakijalle luvan valkoposkihanhiin karkottamiseen lintuja vahingoittamattomilla menetelmillä alla luetelluin ehdoin. Lupaa ei myönnetä valkoposkihanhiin tappamiseen.

Kurkia ja laulujoutsenia on mahdollista karkottaa satovahinkojen torjumiseksi hakemusalueella niitä vahingoittamattomilla menetelmillä ilman poikkeuslupaa perusteluissa esitetyin tarkennuksin.

1. Lupa on voimassa vuosina 2024–2025.
2. Kevätmuuttokaudella karkottaminen on sallittua aikavälillä 15.4.–31.5. Kevätmuuton aikana karkottamisessa on sallittua käyttää vahingoittamattomia menetelmiä pois lukien kovaääniset äänipelotteet.
3. Syysmuuttokaudella karkottaminen on sallittua aikavälillä 20.8.–31.10. Syysmuuton aikana karkottamisessa on sallittua käyttää valkoposkihanhia vahingoittamattomia menetelmiä mukaan lukien kovaääniset äänipelotteet. Luvanhaltijan tulee ottaa yhteyttä kuntaan ja tehdä tarvittaessa meluilmoitus ennen äänitykin ja muiden kovaäänisten äänipelotteiden käyttöä.

Alue, jolla valkoposkihanhia saa karkottaa

4. Karkotustoimia saa tehdä liitteessä 1 (A) luetelluilla kasvulohkoilla. Lupa koskee tilan tilatunnuksella olevia kasvulohkoja helmikuun 2024 tilanteen mukaisesti. Jos lohkojen pinta-aloissa tai sijoittumisessa tapahtuu muutoksia luvan voimassaoloaikana, lupa-alue ei laajene, pienene tai siirry uusille alueille. Lupa-alueen voi tarkistaa karttapalvelusta, joka löytyy osoitteesta:
<https://ely.maps.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=4468f6356dad4bcf99ef0be17c28adcd>
5. Valkoposkihanhia ei saa karkottaa pelloilta, joilla niiden laidunnus ja lepääminen eivät aiheuta vakavaa vahinkoa. Tällaisia pelloja ovat puidut viljapelot, luonnonhoitonurmet, monimuotoisuuskasvit, lintupellot, pysyvästi viljelemättömät pellot, suojavyöhykkeet- ja kaistat, viherlannoitusnurmet ja kesantopellot. Valkoposkihanhia saa kuitenkin karkottaa sellaisilta puiduilta viljapelloilta, joilla puinnin jälkeen kasvava kasvusto on tarkoitus korjata (esim. kerääjäkasvi tai uudistettu nurmi).

Muut ehdot karkotustoiminnan toteutukseen

6. Karkotustoimenpiteitä saavat toteuttaa luvanhaltija ja hänen valtuuttamansa henkilöt. Luvanhaltija vastaa siitä, että kaikki karkotustoimenpiteiden suorittamiseen osallistuvat henkilöt noudattavat tämän luvan ehtoja.
7. Valkoposkihanhiin karkottamisessa voi käyttää koiraa, joka on ominaisuuksiltaan ja koulutustasoltaan toimintaan soveltuva, ja koko toiminnan ajan ohjaajan hallinnassa. Koira ei saa vahingoittaa valkoposkihanhia, eikä muita alueella liikkuvia tai pesiviä rauhoitettuja lintuja. Koiran käyttämisessä tulee huomioida myös muu koiria koskeva lainsäädäntö.
8. Luvan mukaisia karkotustoimia ei saa kohdistaa muihin mahdollisesti samoilla peltoalueilla levähtäviin rauhoitettuihin lintulajeihin.
9. Hakija vastaa tarvittaessa yhteydenpidosta muihin viranomaisiin ja maanomistajiin.

Toimenpiteiden valvonta

10. Tämä lupa tai sen kopio on oltava mukana toimenpiteitä tehtäessä (esim. puhelimesta) ja pyydettyäessä lupa on esitettävä.

11. Varsinais-Suomen ELY-keskus valvoo lupaehtojen noudattamista yhdessä alueellisen ELY-keskuksen kanssa. Luvan valvonnan yhteydessä voidaan tarvittaessa tehdä tarkastuksia.
12. Jokaisen luvanhaltijan on vastattava kyselyyn luvan käytöstä ja sen vaikutuksista 1.11.–31.12. välisenä aikana jokaisen lupavuoden lopussa. Raportoiminen toteutetaan sähköisellä lomakkeella, jonka osoite on liitteessä 3. Raportissa tulee arvioida valkoposkikihanhien häirintämenetelmien käytön vaikutusta aiheutuneisiin satovahinkoihin ja toimenpiteistä mahdollisesti aiheutunutta haittaa muulle linnustolle.

Perustelut

Hakemusaluetta ei katsota kurkien tai laulujoutsenten elinkierron kannalta tärkeäksi alueeksi tai muuton aikaiseksi tärkeäksi levähdysalueeksi. Tästä syystä kurkia ja laulujoutsenia on mahdollista karkottaa satovahinkojen torjumiseksi niitä vahingoittamattomilla menetelmillä ilman poikkeuslupaa. Turhaa karkottamista tulee kuitenkin välttää. Kovaäänisiä äänipelotteita ei saa käyttää lintujen pesimäaikana (1.4.–31.7.) eikä karkottamistoimia saa kohdistaa poikasten kanssa liikkuviin kurkiin, jotta emot ja poikaset eivät joutuisi erilleen.

Hakemusalue sijoittuu valkoposkikihanhien arktisen muuton reitille, ja valkoposkikihanhien levähtävät suurina parvina hakemuksen kohteena olevilla pelloilla. Hakemusalueen katsotaan tästä syystä olevan luonnonsuojelulaisissa tarkoitettu muuton kannalta tärkeä levähdysalue, jolloin valkoposkikihanhien häirintä vaatii luonnonsuojelulain mukaisen poikkeusluvan.

Hakemus täyttää luonnonsuojelulain 83 §:n ehdot ja luonnonsuojelulain määräyksistä voidaan poiketa viljelmille aiheutuvan vakavan vahingon estämiseksi. Poikkeuslupaa ei myönnetä kasviston ja eläimistön suojelemiseksi. Poikkeusluvan myöntäminen rauhoitettujen lintujen karkottamiseen kasvillisuuden tai eläimistön suojelemiseksi voi tulla kysymykseen, jos poikkeusluvan kohteena olevan lajin osoitettaisiin vaarantavan jonkun harvinaisen tai uhanalaisen lajin esiintymän säilymisen. Hakemuksessa ei ole nimetty lajeja tai esitetty perusteltuja arvioita tai selvityksiä valkoposkikihanhien vaikutuksista lajien kantoihin ja suojelutason säilymiseen.

Poikkeuslupa myönnetään valkoposkikihanhien, kurkien ja laulujoutsenten karkottamiseen valkoposkikihanhia vahingoittamattomilla menetelmillä. Lupaa ei ole perusteltua myöntää valkoposkikihanhien tappamiseen.

Lintudirektiivin artiklan 10 mukaan jäsenvaltioiden on edistettävä lintujen aiheuttamien vahinkojen estämiseen tarkoitettujen menetelmien kehittämistä.

Vakavien vahinkojen aiheutuminen

Suomen kautta muuttavat valkoposkikihanhien levähtävät ja laiduntavat arktisella muutollaan pääosin itäisen Suomen pelloilla, mutta viimeisimpien vuosien aikana suuria muuttoparvia on levähtänyt myös läntisemmässä Suomessa. Suurina parvina levähtävät ja laiduntavat valkoposkikihanhien aiheuttavat vakavaa vahinkoa viljelyksillä. Vahingot kohdistuvat erityisesti rehunurmiin ja oraisiin.

Muun tyydyttävän ratkaisun puuttuminen

Luvan myöntämisen edellytysten mukaan poikkeuslupa voidaan myöntää vain, jos muuta tyydyttävää ratkaisua ei ole. Esimerkiksi erilaisiin pelotteisiin (pelotinleijat, -pallot jne.) valkoposkikihanhien tottuivat helposti. Valkoposkikihanhien aiheuttamaa vakavaa viljelyvahinkoja ei tämänhetkisen tiedon perusteella voida torjua muuten kuin karkottamalla valkoposkikihanhien pelloilta erilaisilla karkotusmenetelmillä.

Lupa rauhoitettujen lintujen tappamiseen voidaan myöntää ainoastaan siinä tapauksessa, että niiden aiheuttamaa vahinkoa ei voida torjua muilla keinoilla. Korkeimman hallinto-oikeuden valkoposkikihanhien ampumista koskevan päätöksen KHO 2015:104 mukaan ampumiselle vaihtoehdoisen vahingontorjuntakeinon on oltava tehokas eli vähennettävä merkittävästi vakavaa vahinkoa ollakseen tyydyttävä. Toisaalta tyydyttävän vaihtoehdon tulee olla taloudellisessa mielessä ja muutenkin toteuttamiskelpoinen.

Poikkeuslupaa ei voida myöntää valkuposkihanhien kuoliaaksi ampumiseen, sillä Luken tutkimustulosten mukaan ampumiselle vaihtoehdoisen karkotuskeinon, paukkupatruunan, käyttö on toimiva karkotuskeino ja siten muu tyydyttävä ratkaisu valkuposkihanhien kuoliaaksi ampumiselle. Aiemmillä poikkeusluvilla myönnetyn kuoliaaksi ampumisen tavoitteena ei ole ollut valkuposkihanhien kannan säätely, vaan niiden pelottelu ja karkottaminen viljelmiltä.

Luken tutkimuksen mukaan paukkupatruunakarkotus on yhtä tehokasta kuin kuolettavasti tehty karkotus. Tutkimustulokseen liittyvästä epävarmuudesta huolimatta Luke ei lausunnossaan viittaa siihen, että paukkupatruunalla tapahtuva karkottaminen toimisi tavoitellun karkotusvaikutuksen kannalta riittämättömällä tavalla tai ainakaan olennaisesti huonommin kuin kuoliaaksi ampuminen. Joissakin tilanteissa tai paikoissa kuolettavalla ampumisella voi olla jonkin verran tehokkaampi vaikutus, mutta tutkimustietoa siitä, mitkä tällaiset tilanteet ja paikat ovat, ei ole. Menetelmien kustannustehokkuudesta ei ole tarkkaa tietoa, mutta kuoliaaksi ampumisen kustannuksia lisää ainakin ampumisturvallisuudesta huolehtiminen.

Tämänhetkisen käytettävissä olevan tiedon mukaan aktiivinen karkottaminen eri menetelmien yhdistelmällä (lähestyminen, käsilaser, koirat, BirdAlert-karkotin, paukkupatruuna) on tehokasta, ja vähentää hanhien laidunnusta nurmipelloilla, mutta se vaatii organisoitua, päätoimista ja jatkuvaa karkottamista ja hanhien valvontaa suhteellisen rajatulla alueella auringonnoususta auringonlaskuun. Valkuposkihanhien karkottaminen millä tahansa menetelmällä edellyttää toistoa.

Laki rauhoitettujen eläinten aiheuttamien vahinkojen ennalta ehkäisemisestä ja korvaamisesta (15/2022) sisältää mahdollisuuden hakea ELY-keskukselta avustusta rauhoitettujen lintujen aiheuttamien viljelyvahinkojen torjumiseen. Lisäksi uuden CAP-kauden alettua vahinkoalueille on mahdollista perustaa ympäristösitoumuksen lohkokohtaisena toimenpiteenä lintupeltoja. Hyvin toimiva satovahinkojen torjunta edellyttää kokonaisvaltaista ratkaisua niin, että karkotustoimien lisäksi hanhille osoitetaan niille houkuttelevia ja levähtämiseen ja laiduntamiseen soveltuvia peltoja (lintupellot), jossa hanhet voivat ruokailla rauhassa ilman häirintää. Lintupellot eivät näin ole vaihtoehtoinen menetelmä karkotustoimenpiteille vaan osa ratkaisua. Karkottaminen on toimivinta, kun valkuposkihanhet voivat karkotetuksi tultuaan siirtyä ruokailemaan alueelle, jolla ne eivät aiheuta vakavaa vahinkoa ja jossa saatava ravinto on hanhille erityisen houkuttelevaa.

Valkuposkihanhen suotuisa suojelutaso ja vaikutukset muihin luontoarvoihin

Lupaehtojen mukaisesti toteutettu valkuposkihanhien häiritseminen ei heikennä valkuposkihanhen suotuisaa suojelutasoa. Luvalla ei sallita valkuposkihanhien vahingoittamista tai tappamista.

Luonnonsuojelulain 70 §:n mukaan rauhoitettujen eläinlajeihin kuuluvien yksilöiden tahallinen häiritseminen erityisesti eläinten lisääntymisaikana, tärkeillä muuton aikaisilla levähdysalueilla tai muutoin niiden elämänsyklinin kannalta tärkeillä paikoilla on kielletty. Oikeuskäytännön mukaan häirintää on pidettävä tahallisenä, jos siitä aiheutuu luonnonsuojelulain tarkoittamaa häiriötä, vaikka toiminnan varsinaisena tavoiteltuna tuloksena ei olisi häiritseminen (KHO:2022:37, KHO:2015:124). Valkuposkihanhien karkottamisesta aiheutuva häiriö muiden lajien pesintään ja muuttolevähtämiseen on otettava huomioon ja arvioitava luonnonsuojelulain kieltämänä tahallisenä häirintänä, vaikka toimenpiteiden varsinaisena tavoitteena ei olisi häiritä muita lajeja kuin valkuposkihanhia.

Lintudirektiivin 13 artiklan mukaan lintudirektiivin nojalla toteutetut toimenpiteet eivät saa johtaa artiklassa 1 tarkoitettujen lintulajien nykyisen suojelutilanteen heikkenemiseen. Luonnonsuojelulain 1 §:n mukaan luonnonsuojelussa on tähdättävä luonnonvaraisten eliölajien suotuisan suojelutason saavuttamiseen ja säilyttämiseen.

Luke on tutkinut äänettömän- ja paukkupatruunakarkotuksen vaikutuksia pesimälinnustoon ja lepäileviin lintuihin. Pesimälinnuista tutkittiin kuovia ja töyhtöhyppää. Luken lausunnon mukaan karkotustoimenpiteet vaikuttavat positiivisesti töyhtöhyppien ja kuovien pesimämenestykseen. Karkottaminen voi vähentää petojen määrää sekä hanhien tallomisesta ja suojakasvillisuuden laiduntamisesta aiheutuvia pesätuhoja. Lausunnon mukaan vaikutus levähtävään linnustoon riippuu lajista ja etäisyydestä.

Valkoposkikihanhien kevätmuutto sijoittuu lintujen lisääntymisen onnistumisen kannalta kriittiseen ajankohtaan ja karkottaminen millä menetelmällä tahansa edellyttää toistoa. Kun otetaan huomioon kevätmuuton aikaisen levähdys- ja ruokailurauhan merkitys lintujen pesimämenestykseen, ja se, että pesinnän häiriintyminen voi olla mahdollista karkotusalueiden läheisyydessä pesivillä linnuilla, laaja-alaisesti toteutettavia ja vaikutuksiltaan vaikeasti rajattavia kovaan ääneen perustuvia karkotustoimia ei voida sallia keväällä. Karkotuksen vaikutuksista muihin linturyhmiin kuin peltokahlaajiin, kuten sorsiin, ei ole tutkimustietoa. Kovaäänisen karkottamisen vaikutuksia ei tunneta vielä riittävästi, jotta muulle linnustolle aiheutuva häiriö alueella voitaisiin sulkea pois. Peltokahlaajien pesimämenestystä voi parantaa myös äänetön valkoposkikihanhien karkottaminen.

Asiaa käsiteltäessä on otettu huomioon aiemmin myönnetty ja edelleen voimassa olevat poikkeusluvut valkoposkikihanhien karkottamiseen sekä edelleen vireillä olevat vastaavat poikkeuslupahakemukset. Koska poikkeuslupia on haettu ja myönnetty varsin laajoille alueille, on lupia käsitellessä tullut varmistaa, että valkoposkikihanhien keskeisellä muuttoreitillä säilyy soveltuvia levähdysalueita valkoposkikihanhille sekä muille ko. alueilla muuttolevähtäville lintulajeille.

Käsittelyn yhteydessä hakemusalue on tarkastettu tärkeiden lintualueiden osalta. Jos hakemusalueella sijaitsee tiedossa olevia ja tunnistettuja maakunnallisesti tärkeitä lintualueita, on karkotustoimintaa näillä alueilla tarvittaessa kielletty. Tällä luvalla ei ole ollut tarpeen kieltää karkottamista kokonaan yhdelläkään hakemusalueen peltolohkoista, koska hakemusalueelle ei sijoitu tärkeitä lintualueita.

Keväällä äänipelotteiden käyttö on kielletty kaikilla hakemusalueen pelloilla. Keväinen äänipelotteiden käyttö on kielletty, koska Luken tutkimuksissa ei ole voitu osoittaa kuin kuovien ja töyhtöhyppien osalta, että niiden pesintä ei häiriinnyt äänipelotteiden käytöstä. Muiden lajien pesimärauhan turvaamiseksi äänipelotteiden käytön kieltäminen keväällä on edelleen perusteltua ja tarpeen.

Poikkeuslupan mukaisia karkotustoimenpiteitä ei saa kohdistaa muihin alueilla levähtäviin lintulajeihin. Karkotustoimien toteuttamista on rajattu ajallisesti. Karkottamistoimenpiteet on sallittu vain niinä ajankohtina, johon valkoposkikihanhien muutto pääasiallisesti ajoittuu, jotta toimenpiteillä olisi mahdollisimman vähäinen vaikutus alueen muulle levähtävälle ja pesivälle linnustolle. Syysmuuttokaudella äänipelotteiden käytön saa aloittaa 20.8., jolloin alkaa myös vesilintujen metsästys.

Lupaehtojen perustelut

Lupa myönnetään vuoden 2025 syysmuuttoon asti voimassa olevana. Luonnonolot alueella eivät ole muuttumattomia, mistä valkoposkikihanhien arktisen muuton levähdysalueiden siirtyminen Venäjän Karjalasta ja Suomen eteläpuolisista maista Suomen puolelle on esimerkki. Kahden vuoden jälkeen lupaehdoja voidaan tarkastella uudelleen.

Koska karkottaminen ja lentoon ajaminen lisää valkoposkikihanhien kokemaa stressiä ja ravinnon tarvetta, on turhan valkoposkikihanhien karkottamisen välttäminen yksi tapa pienentää valkoposkikihanhien aiheuttamia satovahinkoja. Lisäksi valkoposkikihanhien häiritseminen on sallittua ainoastaan niillä pelloilla, joilla ne aiheuttavat vakavaa vahinkoa viljelyksille. Karkotustoimet on tämän takia kielletty puiduilla sänkipelloilla ja pelloilla, joilta ei korjata satoa, sillä laiduntaminen ja levähtäminen tällaisilla pelloilla eivät aiheuta vakavaa vahinkoa.

Luvanhaltija on veloitettu raportoimaan luvan käytöstä vuosittain syysmuuttokauden jälkeen koko vuoden karkotuskokemuksiin ja -tehoon perustuen. Toimenpiteitä tehtäessä lupa on oltava mukana ja pyydettyä se on esitettävä luvallisen toiminnan osoittamiseksi. Poikkeuslupien käyttöä valvotaan raportointitietojen ja tarvittaessa maastovalvonnan avulla.

Selvitykset ja aineistot, joita on hyödynnetty asian käsittelyssä

Ruokaviraston peltolohkokisteri (2/2024)

Natura 2000 -alueiden sijainti ja suojeluperusteet

Maakunnallisesti tärkeät lintualueet (BirdLife Suomi ry:n alueellisten lintuyhdistysten raportit)
BirdLife Suomi ry:n koostama valkoposkihanhihavaintoaineisto

Sovelletut oikeusohjeet

Luonnonsuojelulain (9/2023) 1 §, 69 §, 70 §, 83 §, 121 §

Euroopan unionin direktiivi luonnonvaraisten lintujen suojelusta (2009/147/EY) artikkelit 1, 5, 9, 10, 13

Hallintolaki (434/2003) 34 §, 59 §

Laki sähköisestä asioinnista viranomaistoiminnassa (13/2003) 19 §

Laki oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) 122 §

Valtioneuvoston asetus (1357/2022) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, työ- ja elinkeinotoimistojen sekä kehittämis- ja hallintokeskuksen maksullisista suoritteista vuonna 2023

Valtioneuvoston asetus (1215/2023) elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskusten, työ- ja elinkeinotoimistojen sekä kehittämis- ja hallintokeskuksen maksullisista suoritteista vuonna 2024

Päätöksen voimaantulo

Varsinais-Suomen ELY-keskus on lain oikeudenkäynnistä hallintoasioissa (808/2019) 122 §:n nojalla päättänyt, että tämä päätös pannaan täytäntöön lainvoimaa vailla olevana.

Valkoposkihanhienväen muuttokausi on pian alkamassa ja hanhet voivat aiheuttaa vakavan satovahingon hakemuksen kohteena olevilla pelloilla nopeasti parven laskeutuessa pellolle levähtämään ja laiduntamaan. Jotta vakavat satovahingot saataisiin torjuttua, tulee luvan mukaisiin toimenpiteisiin tarvittaessa voida ryhtyä ennen kuin päätös on saavuttanut lainvoiman. Päätöksen täytäntöönpanoa ei voida sen luonteen vuoksi lykätä.

Muutoksenhaku

Tähän päätökseen saa hakea muutosta valittamalla Itä-Suomen hallinto-oikeuteen. Valitusosoitus on liitteenä, päätös on annettu tiedoksi tavallisella sähköisellä tiedoksiannolla.

Asiakirjan hyväksyntä

Tämä asiakirja on sähköisesti hyväksytty viraston sähköisessä asianhallintajärjestelmässä. Asian on esitellyt ylitarkastaja Liisa Maanpää ja ratkaissut ylitarkastaja Tapio Aalto.

Liitteet

Liite 1. Lupa-alueen kasvulohkot

Liite 2. Valitusosoitus

Liite 3. Karttapalvelu, raportointilomakkeiden osoitteet ja ohje raportointiin

Linkki karttapalveluun

Alla olevan linkin kautta pääsee karttapalveluun, jossa voi tarkastella valkoposkihanhienväen viljelyksiltä karkottamiseen myönnettyjen poikkeuslupien lupa-alueita.

<https://ely.maps.arcgis.com/apps/webappviewer/index.html?id=4468f6356dad4bcf99ef0be17c28acd>

Tiedoksi

ympäristöministeriö kirjaamo.ym@gov.fi

Suomen ympäristökeskus kirjaamo@syke.fi

Luonnonvarakeskus kirjaamo@luke.fi

Pohjois-Karjalan ELY-keskus kirjaamo.pohjois-karjala@ely-keskus.fi
Itä-Suomen poliisilaitos kirjaamo.ita-suomi@poliisi.fi
Pohjois-Karjalan Lintutieteellinen Yhdistys ry. (PKLTY) lintuhannu57@gmail.com
SLL Pohjois-Karjalan luonnonsuojelupiiri ry. pohjois-karjala@sll.fi
Tapiola Karelia ry. (Pohjoiskarjala) info@tapiolary.com
Kitee kitee@kitee.fi

Suoritemaksu 150 €

Liite 1, lupa-alueen kasvulohkot

(A) Kasvulohkot, joilla karkottaminen on sallittu

Lohkot on lueteltu tilatunnuksittain kasvulohkonumeron mukaisessa suuruusjärjestyksessä (tilatunnus:kasvulohko):

260000214:2600342957A, 260000214:2600343664A, 260000214:2600347102A,
260000214:2600347203A, 260000214:2600347304A, 260000214:2600457943A,
260000214:2600611830A, 260000214:2600746923A, 260000214:2600747024A,
260000214:2600747226A, 260000214:2600747327A, 260000214:2600747428A,
260000214:2600747529A, 260000214:2600806436A, 260000214:2600815934A,
260000214:2600815934B, 260000214:2600833415A, 260000214:2600833516A,
260000214:2600833617A

Tämä asiakirja VARELY/6959/2023 on hyväksytty sähköisesti / Detta dokument
VARELY/6959/2023 har godkänts elektroniskt

Esittelijä Maanpää Liisa 12.04.2024 09:47

Ratkaisija Aalto Tapio 12.04.2024 12:19

VALITUSOSOITUS

Valitusviranomainen

Tähän päätökseen saa hakea muutosta **Itä-Suomen hallinto-oikeudelta** kirjallisella valituksella.

Valitusaika

Valitus on tehtävä 30 päivän kuluessa päätöksen tiedoksisaantipäivästä, sitä päivää lukuun ottamatta. Jos määräajan viimeinen päivä on pyhäpäivä, lauantai, itsenäisyyspäivä, vapunpäivä, jouluaatto tai juhannusaatto, valitusaika jatkuu vielä seuraavana arkipäivänä.

Tavallisella kirjeellä toimitetussa tiedoksiannossa vastaanottajan katsotaan saaneen asiasta tiedon seitsemäntenä päivänä kirjeen lähettämisestä, jollei muuta näytetä. Asian katsotaan tulleen viranomaisen tietoon kuitenkin kirjeen saapumispäivänä.

Tavallisena sähköisenä tiedoksiannona toimitetussa tiedoksiannossa asiakirja katsotaan annetun tiedoksi kolmantena päivänä viestin lähettämisestä, jollei muuta näytetä.

Todisteellisesti toimitetussa tiedoksiannossa tiedoksisaantipäivän osoittaa tiedoksianto- tai saantitodistus. Milloin kysymyksessä on sijaistiedoksianto, päätös katsotaan tiedoksi saaduksi kolmantena päivänä tiedoksiantotodistuksen osoittamasta päivästä.

Valituskirjelmän sisältö ja allekirjoittaminen

Valituskirjelmässä on ilmoitettava:

- * valittajan nimi ja kotikunta
- * jos valittajan puhevaltaa käyttää hänen laillinen edustajansa tai asiamiehensä taikka jos valituksen laatijana on joku muu henkilö, on myös tämän nimi ja kotikunta ilmoitettava
- * postiosoite, puhelinnumero ja mahdollinen sähköpostiosoite, joihin asian käsittelyä koskevat ilmoitukset valittajalle voidaan toimittaa
- * päätös, johon haetaan muutosta
- * miltä kohdin päätökseen haetaan muutosta ja mitä muutoksia päätökseen vaaditaan tehtäväksi
- * perusteet, joilla muutosta vaaditaan

Valittajan, laillisen edustajan tai asiamiehen on allekirjoitettava muutoin kuin sähköisesti (telekopiona, sähköpostilla tai hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelun kautta) toimitettava valituskirjelmä.

Valituskirjelmän liitteet

Valituskirjelmään on liitettävä:

- * elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätös alkuperäisenä tai jäljennöksenä
- * todistus siitä, minä päivänä päätös on annettu tiedoksi tai muu selvitys valitusajan alkamisajankohdasta
- * asiakirjat, joihin valittaja vetoaa vaatimuksensa tueksi, jollei niitä ole jo aikaisemmin toimitettu viranomaiselle
- * asiamiehen valtakirja, asianajajan ja yleisen oikeusavustajan tulee esittää valtakirja ainoastaan, jos valitusviranomainen niin määrää
- * toimitettaessa valituskirjelmä sähköisesti selvitys asiamiehen toimivallasta

Valituskirjelmän toimittaminen perille

Valituskirjelmä on toimitettava **Itä-Suomen hallinto-oikeuden kirjaamoon**. Valituskirjelmän on oltava perillä määräajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä. Valituskirjelmän voi toimittaa perille henkilökohtaisesti, lähetin välityksellä, postitse tai sähköisesti. Postiin valituskirjelmä on jätettävä niin ajoissa, että se ehtii perille valitusajan viimeisenä päivänä ennen viraston aukioloajan päättymistä. Sähköisesti (telekopiona, sähköpostilla tai hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelun kautta) toimitetun valituskirjelmän on oltava käytettävissä hallinto-oikeuden vastaanottolaitteessa tai tietojärjestelmässä valitusajan viimeisenä päivänä ennen virka-ajan päättymistä.

Oikeudenkäyntimaksu

Valittajalta peritään asian käsittelystä hallinto-oikeudessa oikeudenkäyntimaksu 270 euroa. Tuomioistuinmaksulaissa (1455/2015) on erikseen säädetty eräistä tapauksista, joissa maksua ei peritä. Tuomioistuinlaki löytyy osoitteesta <https://www.finlex.fi/fi/laki/ajantasa/2015/20151455#P5>

Itä-Suomen hallinto-oikeuden yhteystiedot:

Postiosoite: PL 1744, 70101 Kuopio

Käyntiosoite: Minna Canthin katu 64, 70100 Kuopio

Puhelin: 029 56 42502

Telefax: 029 56 42501

Sähköposti: ita-suomi_hao@oikeus.fi

Aukioloaika: 8.00–16.15

Hallinto- ja erityistuomioistuinten asiointipalvelu: <https://asiointi.oikeus.fi/hallintotuomioistuiimet>

Elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskuksen päätöksestä perittyä suoritemaksua koskeva muutoksenhaku

Maksuvelvollinen, joka katsoo, että julkisoikeudellisesta suoritteesta määrätyn maksun määräämisessä on tapahtunut virhe, voi vaatia oikaisua Varsinais-Suomen elinkeino-, liikenne- ja ympäristökeskukselta kuuden kuukauden kuluessa maksun määräämisestä.

Liite 3

Karttapalvelu

Päätöksessä ei ole lupakarttaa, vaan lupa-alue on esitetty liitteenä olevalla lohkolistauksella. Lupa-alueita voi tarkastella kartalla osoitteessa:

[Valkoposkihanhien karkottamiseen viljelyksiltä myönnettyjen poikkeuslupien lupa-alueet 2024 / Beviljade undantagstillstånds tillståndområden för fördrivning av vitkindad gås från odlingar 2024. \(arcgis.com\)](https://arcgis.com)

Käyttöohje: Voit suurentaa/pienentää karttaa käyttämällä +/- -painikkeita sekä liikkua kartalla haluamallasi tavalla. Sivun vasemmasta laidasta löydät *Selitteet*, *Tiedot*, *Karttatasoluettelon* ja *Kyselyominaisuuden*. Kyselyominaisuudella voit kätevästi hakea omaa päätöstäsi koskevat peltolohkot. Paina harmaalla pohjalla olevaa suurennuslasin kuvaa, kirjoita avautuvaan ikkunaan päätöksen oikeasta yläkulmasta löytyvä lupanumero ja valitse *Käytä*. Karttanäkymä tarkentuu näyttämään peltolohkot, joita päätös koskee. Nämä lohkot on myös reunustettu mustalla, jotta ne on helppo erottaa. Mikäli lohkoja on yli tuhat, kaikki niistä eivät näy kartalla automaattisesti. Tällöin tulee painaa tekstin *Näytetyt kohteet* oikealla puolella olevaa alaspäin osoittavaa nuolta, jolloin loput lohkoista latautuvat. Yksittäistä lohkoa kartalla klikkaamalla saat ponnahdusikkunaan tiedot lohkolta sallituista toimenpiteistä. Lisäksi voit laittaa eri karttatasoja päälle ja pois klikkaamalla niitä karttatasoluettelossa. Voit halutesasi ottaa kartasta esimerkiksi kuvakaappauksen/näyttökuvan, jos haluat tulostaa kartat maastoon mukaan. Karttaa voi tarkastella myös puhelimella tai tabletilla. Sivun voi tallentaa kirjanmerkiksi tai suosikiksi, jotta löydät sen helposti uudelleen. Jos kartta ei lataudu, päivitä sivu tai avaa kartta uudelleen linkin kautta.

Raportointilomakkeen osoite ja ohje raportointiin

Poikkeuslupan lupaehtojen mukaan valkoposkihanhien karkottamisesta on raportoitava vuosittain vuoden lopussa tehtävällä yleisraportilla koko vuoden aikana tehdystä valkoposkihanhien karkotuksesta ja sen tehosta.

Yleisraportointi tehdään sähköisellä lomakkeella, joka löytyy osoitteesta:

<https://link.webropol.com/s/vuosiraportti>

Lupaehtojen mukaan raportointi tulee tehdä vuosittain 1.11.–31.12. välisenä aikana lupavuoden lopussa. Raportissa tulee 1) arvioida häirintämenetelmien käytön vaikutusta aiheutuneisiin satovahinkoihin ja 2) arvioida toimenpiteistä muulle rauhoitetulle linnustolle aiheutuvaa haittaa.